Р Е Ш Е Н И Е
№ 43888

гр. София, 09.11.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, **V КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,** в публично заседание на 09.10.2026 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Маргарита Йорданова
ЧЛЕНОВЕ: Димитър Петров
Ана Методиева

при участието на секретаря Александра Вълкова и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **8741** по описа за **2026** година докладвано от съдия Маргарита Йорданова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 и сл. от АПК, във връзка с чл.63в от ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на Р. К. Т., срещу Решение № 2104/12.06.2026 г., постановено по НАХД № 3108/2026 г. по описа на СРС, НО, 134 състав. С оспореното решение е потвърдено Наказателно постановление /№ 9794/15.01.2026 г., издадено от началник отдел „Оперативен контрол и контрол по републиканската пътна мрежа“ към дирекция „Анализ на риска и оперативен контрол“ при Агенция пътна инфраструктура“, с което на лицето е наложено административно наказание глоба в размер на 3 000 лв. на основание чл. 177, ал. 3 от ЗДвП, за нарушение на чл. 139, ал. 1, т. 2, пр. 3 от ЗДвП, вр. с чл. 7, ал. 1, т. 5 б. „в“ от Наредба № 11/03.07.2001 г. на МРРБ за движение на извънгабаритни и /или тежки ППС.

В касационната жалба е посочено, че решението на СРС е неправилно. Твърди се, че незаконосъобразно е ангажирана административнонаказателната отговорност на водача, тъй като съответното разрешение за извънгабаритно ППС следва да бъде издадено по искане на превозвача, съответно той следва да бъде санкциониран при липса на такова. Твърди се, че наложената глоба е прекомерна. Моли се решението на СРС да бъде отменено, като бъде отменено издаденото НП.В представени по делото писмени бележки касаторът поддържа касационната жалба и моли тя да бъде уважена.

Ответникът по касация - Началник отдел „Оперативен контрол и контрол по републиканската пътна мрежа“ към дирекция „Анализ на риска и оперативен контрол“ при Агенция пътна инфраструктура“,чрез процесуалния си представител, в съдебно заседание и в представено по

делото писмено становище оспорва касационната жалба и моли тя да бъде отхвърлена като неоснователна. Претендира юрисконсултско възнаграждение.
Представителят на Софийска градска прокуратура изразява становище за неоснователност на касационната жалба.
Административен съд София - град, V касационен състав като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните и в рамките на касационната проверка, извършена съгласно чл. 218 АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:
Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 АПК, във вр. с чл. 63в от ЗАНН и от надлежна страна, поради което е ДОПУСТИМА за разглеждане.
Разгледана по същество жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА.
Софийски районен съд е установил от фактическа страна, че на 17.12.2025г., около 12:11 часа, на път АМ „Х.“, км 0+200, на отбивната площадка в [населено място] - [населено място], било спряно за проверка ППС марка „М.“ , модел „А. “ с рег. [рег.номер на МПС] . Водач на автомобила бил Р. К. Т..При извършената проверка било констатирано, че управляваното от Т. ППС е с четири оси, две от които управляеми и извършва превоз на земна маса. В присъствието на водача било извършено замерване на МПС чрез електронна везна DFW-KR № 118829 и ролетка № 1303/18/5, от което се установило, че при измерено разстояние между осите 1,42 метра, сумата от натоварване на ос на двойната задвижваща ос на МПС е 25,045т., при максимално допустимо натоварване от 19 т. или превишение от 6,045т.Съставен бил АУАН № 0010602/17.12.2025г.
След запознаване с преписката от началник отдел „Оперативен контрол и контрол по републиканската пътна мрежа“ към дирекция „Анализ на риска и оперативен контрол“ при Агенция пътна инфраструктура“ било издадено процесното НП 9794/15.01.2026 г. за нарушение на чл. 139, ал. 1, т. 2, пр. 3 от ЗДвП, вр. с чл. 7, ал. 1, т. 5 б. „в“ от Наредба № 11/03.07.2001 г. на МРРБ за движение на извънгабаритни и / или тежки ППС.
За да потвърди процесното НП, Районният съд е приел, че в административнонаказателното производство не са допуснати съществени процесуални нарушения, както и че нарушението е безспорно установено.
Така постановеното решение е правилно по следните съображения:
Настоящият касационен състав намира, че оспореното решение на СРС е валидно и допустимо. Районният съд е изпълнил служебното си задължение да проведе съдебното следствие по начин, който е осигурил обективно, всестранно и пълно изясняване на всички обстоятелства, включени в предмета на доказване, при точното съблюдаване на процесуалните правила относно събиране, проверка и анализ на доказателствата.
Съгласно чл. 7, ал. 1, т. 5, б."в" от Наредба № 11/2001 г. на МРРБ за движение на извънгабаритни и/или тежки пътни превозни средства - Допустимото максимално натоварване на ос за ППС с допустими максимални маси по чл. 6, ал. 1 с пневматично или признато за еквивалентно на него окачване за движение по всички пътища, отворени за обществено ползване, както и за ППС със същите маси без пневматично или признато за еквивалентно на него окачване за движение само по дадените в приложение № 2 отворени за обществено ползване пътища, е сумата от натоварванията на ос на една двойна ос на моторни превозни средства, когато разстоянието между осите е от 1,3 включително до 1,8 m - 18 t (19 t).Безспорно е установено по делото, че е било налице превишение на допустимото максимално натоварване на ос от 19 т. От касатора не са ангажирани доказателства, оборващи констатациите от направената проверка.С оглед на което,касационният състав споделя извода на СРС, че е доказано извършването на нарушение на чл. 139, ал. 1, т. 2 от ЗДвП.Правилно е приложена и санкционната норма на чл. 177, ал. 3, т. 1 от

ЗДвП.
Неоснователно е направеното в касационната жалба възражение, че водачът не носи отговорност за установеното нарушение, тъй като превозвачът е този, който следва да поиска издаването на съответното разрешително. Отговорността на превозвача, както правилно е приел и СРС в решението си, се реализира на различно основание, а именно чл. 26, ал. 2, т. 1, б. „а“ от ЗДвП.
При този изход на спора на ответника следва да бъде присъдено юрисконсултско възнаграждение на основание чл. 78, ал. 8 от ГПК, вр. с чл. 37 от ЗПП, вр. с чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ в размер на 66,47 евро /130 лв./
По изложените съображения и на основание чл.221, ал.2 от АПК, Административен съд – София-град, V касационен състав

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 2104/12.06.2026 г., постановено по НАХД № 3108/2026 г. по описа на СРС, НО, 134 състав.

ОСЪЖДА Р. К. Т. , ЕГН [ЕГН], с адрес: [населено място], [улица], ет. 3, ап. 8, да заплати на АПИ сумата от 66,47 евро /шестдесет и шест евро и четиридесет и седем цента/, представляваща юрисконсултско възнаграждение.

РЕШЕНИЕТО е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.